

HỒI 438

Xảo Đắc Nguyên Tinh

Tà đẽ Xá lợi nguyên là Tà Đẽ thứ nhất Tạ Bạc, vì tìm kiếm một cuốn sách lựa có liên quan đến y học, trong lúc vô ý đi vào một tòa cổ mộ thuộc thời đại Xuân Thu Chiến Quốc, phát hiện nó là vật phẩm được bồi táng trong ngôi mộ đó.

Ngôi mộ này nằm trong khu vực nước Tề xưa, được xây cất nguy nga tráng lệ, vật phẩm bồi táng cực kỳ xa hoa, chỉ phần tuần mã được chôn theo đã đạt bảy trăm con, có thể biết chủ nhân mộ huyết sinh tiền dẫu không là vương hầu khanh tướng thì quyền thế địa vị cũng cao quý ngang bằng.

Tạ Bạc vì không dung được việc nho học giữ địa vị độc tôn trong xã hội chính thống mà căm ghét thế tục, hành vi quái dị, bản thân lại không phải là tà nhân tội ác tày trời, dồn hết tâm tư cho y đạo, hy vọng có thể thông qua y thuật, phá giải sự bí ẩn của kinh điển thần bí nhất của Ma môn 'Đạo Tâm Chúng Ma đại pháp'.

Khi Tà đẽ Xá lợi được Tạ Bạc phát hiện, nó đang được đặt dưới cái gối kê đầu của chủ nhân ngôi mộ, tấm vải bọc dính đầy máu, nhưng Xá lợi lại lóng lánh rực rỡ, vì thuộc tính bán thấu quang nên xếp vào loại hoàng tinh, thực ra nó và hoàng tinh thạch so ra có rất nhiều khác biệt.

Điều hứng thú nhất của Tạ Bạc là tinh cầu này tựa hồ ẩn chứa một dạng lực lượng kỳ dị, trải qua nhiều thí nghiệm, Tạ Bạc đã có một phát hiện kinh người, đó là tinh cầu có đặc tính kỳ dị, có thể hấp thu và bảo tồn chân nguyên và tinh khí của con người.

Đây đúng là một phát hiện quan trọng.

Trong Ma môn, sớm lưu truyền các công pháp tà dị hấp thu công lực người khác. Nhưng bất luận người có công pháp cao minh đến đâu, việc hấp thụ chân khí người khác chỉ có tính chất phụ trợ và tạm thời, không có người nào có thể chiếm mấy chục năm công lực của những người khác chuyển hóa hòa nhập vào công lực của mình nhằm gia tăng công lực mãi được. Cho dù cố tình hấp thu, thế nhưng chân khí bản chất vốn khác nhau, chỉ có thể gây hại vô ích, tẩu hỏa nhập ma là điều khó tránh thoát.

Cao minh hơn là thuật nam nữ thái bổ, hấp thụ nguyên âm nguyên dương của đôi phương, nhưng vẫn chỉ có tính chất phụ trợ, trong đó không phải không có nguy hiểm, trừ phi đạo thuật ở mức thượng thừa.

Nhưng nguyên tinh lại là một thứ huyền diệu khó giải thích khác.

Đạo gia có cái gọi là tam nguyên, chính là nhật - nguyệt - tinh trên trời, thủy - hỏa - thổ dưới đất, tinh - khí - thần ở người. Còn luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thân, luyện thần hoàn hư, chính là chỉ quá trình tu luyện của đạo gia. Trong tam nguyên, nguyên tinh - nguyên khí - nguyên thần thì nguyên tinh đích thực là căn bản cho toàn bộ, nguyên khí và nguyên thần đều do tu luyện nguyên tinh mà đạt thành. Nguyên khí và nguyên thần của mỗi người tu đạo do phương pháp tu luyện khác nhau nên đều có khác biệt, còn nguyên tinh thì không có phân biệt gì.

Phát hiện này khiến Tạ Bạc vui sướng như phát cuồng, trải qua nhiều năm nghiên cứu, cuối cùng đã tìm ra phương pháp đem nguyên tinh chú nhập tinh cầu, lúc đó ông ta cũng sắp rời khỏi trần thế, trước khi lâm chung đem toàn bộ nguyên tinh nhập vào tinh cầu, dặn dò người đời sau tìm phương pháp hấp thụ nguyên tinh từ trong tinh cầu này.

Từ đó tinh cầu được gọi là "Thánh đế Xá lợi."

Việc này là vấn đề đau đầu nhất cho Ma môn lưỡng phái lục đạo trong Thiên Tà Đạo, người bác học đa tài, kiến thức siêu phàm, đại trí đại tuệ giống như Tạ Bạc thực là trăm năm khó thấy, những người kế thừa sau này tuy tận tâm kiệt lực, thiên phương bách kế, vẫn không có được thu hoạch gì từ vật báu này. Hơn nữa những người này dùng rất nhiều cách thức kỳ lạ khiến Xá lợi không ngừng hấp thụ rất nhiều loại nguyên khí, cả có hại lẫn vô hại, làm cho vấn đề càng thêm phức tạp, càng khó giải quyết.

Bất quá các đời Tà Đế sau này, chỉ cần không chết đột ngột, trước khi lâm chung đều theo di huấn đem nguyên tinh truyền vào Xá lợi, đây cũng là phương thức từ giã trần thế mà các tông chủ trong Thiên Tà Đạo lựa chọn.

Bởi vì đã có rất nhiều biến hóa nên nghiên cứu thế nào hấp thụ được nguyên tinh trong Xá lợi trở thành sự việc nguy hiểm cao độ, chỉ cần sơ sót, hiểm họa tẩu hỏa nhập ma lập tức hiển hiện. Thỉnh thoảng có người có thể thu được nguyên khí hữu ích từ Xá lợi, công lực quả thật bội tăng, sự thật này khiến truyền nhân đời sau càng thêm kiên trì tìm cách, thế nhưng làm sao hấp thụ được nguyên tinh trong Xá lợi thì vẫn vô kế khả thi. Mãi đến đời

Hương Vũ Điền, với tài trí vượt bậc, tu luyện “Đạo Tâm Chứng Ma đại pháp”, bất ngờ ngộ ra phương pháp hấp thụ nguyên tinh trong Xá lợi, giấc mộng của Tạ Bạc mới có thể thực hiện.

Lúc này Hương Vũ Điền vì sai lầm trong tu luyện Chứng Ma đại pháp, lại thấy bốn tên đồ Vu Ô Quyền không có kẻ nào thành tài, trước khi lâm chung đem Xá lợi giao cho Lỗ Diệu Tử, dặn dò ông ta tìm người có thực tài trong các hệ phái Ma môn mà truyền lại Xá lợi, có thể nhờ đó thống nhất ma đạo, kết thúc cục diện tranh đấu nội bộ, chia năm xẻ bảy mấy trăm năm qua của Ma môn.

Sau cùng Lỗ Diệu Tử tạm thời không tìm được người có tư cách tiếp thụ Xá lợi trong Ma môn, bèn đem Xá lợi giấu trong Dương Công Bảo Khố.

Từ khi biết sự tồn tại của Tà đế Xá lợi, Khấu Trọng và Từ Tử Lăng chưa từng có ý gì đối với Xá lợi, nếu không phải Triệu Đúc Ngôn từ Vu Ô Quyền có được hiểu biết về Tà đế Xá lợi, rắc tâm hại hai người họ, bọn họ căn bản không thể tiếp xúc trực tiếp với Xá lợi.

Tạp khí trong Xá lợi tự do di chuyển, chỉ có nguyên tinh mới bị phong bế, phương pháp giao kết với nguồn tạp khí lớn trong Xá lợi chính là thông qua giao lưu chân khí. Quan trọng là việc thu nguồn tạp khí rất là khó khăn, vấn đề là không thể khống chế phân lượng tạp khí vận chuyển đến và cũng không cách nào lọc ra được tử khí và tà khí gây hại.

Nếu Khấu Trọng chỉ đưa tay vào dung dịch thủy ngân trong hộp tìm kiếm Xá lợi mang ra thì không thể phát sinh sự tình gì. Thế nhưng Khấu Trọng dùng Tinh Trung Nguyệt thăm dò rồi dùng mũi đao khều Xá lợi ra, như vậy chắc chắn phải vận khí vào thân đao, dùng nội khí hút Xá lợi dính vào mũi đao, Tinh Trung Nguyệt tức thì biến thành một cầu nổi, đem Khấu Trọng và Xá lợi nối kết xuyên suốt với nhau, Khấu Trọng lập tức trở thành đầu thoát.

Lượng lớn tà khí, tử khí trong Xá lợi giống như nước kênh Vĩnh An theo cầu nổi là Tinh Trung Nguyệt đổ vào cơ thể Khấu Trọng với khí thế không thể ngăn cản, khiến gã nhất thời bộc phát ảo giác trong đầu, giống như có ngàn vạn oan hồn đến đòi mạng, Khấu Trọng chỉ có thể dùng toàn lực chống lại, ép các luồng khí đang từ Xá lợi ào ào tràn qua phải quay ngược vào Xá lợi, vì thế đứng yên bất động như bị trúng tà.

May sao lúc này Từ Tử Lăng thấy tình thế không ổn, quyết đoán kịp thời, đem toàn bộ công lực đánh vào Xá lợi muốn hủy Xá lợi đi, lại không biết Xá lợi vì chứa đựng nguyên tinh, căn bản không phải dùng sức người là có thể hủy được, còn Triệu Đúc Ngôn chính vì biết điều này, mới không chút cố kỵ tận sức tấn công, hơn nữa lợi dụng đặc điểm này giành quyền chủ động, chiếm thế thượng phong, ào ào triển khai sát thủ.

Mong muốn phá hủy Xá lợi không thành, chân khí của Tử Tử Lăng cuộn cuộn tiến vào trong Xá lợi, xuất hiện tình huống chưa từng xuất hiện từ sau khi Tạ Bạc truyền nguyên tinh vào Xá lợi, đó là gã và Khấu Trọng hai người đồng thời cùng Xá lợi tạo thành kênh dẫn giao thông với nhau.

Bên phía Khấu Trọng, gã cảm nhận được các luồng khí từ Xá lợi đang ào ào tiến ra đột nhiên quay ngược trở lại, chân khí của gã cũng không thể thu hồi, toàn bộ tổng nhập vào Xá lợi.

Cả Tạ Bạc và Hương Vũ Điền cũng không tưởng được sự tình phát sinh trong Xá lợi lúc này, hai gã do công lực tương đương, đồng nguyên nhưng tính chất khác nhau, hai cỗ chân khí tụ lại thành dòng trong Xá lợi, hình thành dòng xoáy âm dương tương phản, ngay tức khắc dẫn phát nguyên tinh đang ẩn trong đó, cuộn cuộn theo kênh dẫn ra ngoài đổ vào trong cơ thể hai gã.

Nếu đổi là người khác, cho dù cao minh như Triệu Đức Ngôn và Chúc Ngọc Nghiên, e rằng cũng không thể chịu nổi xung kích cuồng mãnh như thế, hai gã may mắn nhờ Hòa Thị Bích cải tạo kinh mạch mới có thể chịu đựng nổi xung kích đó, bằng không lập tức rơi vào tình thế kinh mạch vỡ nát mà chết.

Bất quá dù là như thế, do bọn họ dẫn phát hơn quá nửa nguyên tinh trong Xá lợi, nên đưa vào trong cơ thể bọn họ còn có lượng lớn tạp khí từ các tông chủ của Thiên Tà Đạo qua các đời, Khấu Trọng và Tử Tử Lăng vẫn phải hấp thụ, nên bị chấn động ngã xuống đất, kinh mạch chân khí trong cơ thể rối loạn, sắp lâm vào tai ách tẩu hỏa nhập ma.

May mà Hương Ngọc Sơn có ý đồ xấu, Tử Tử Lăng mượn cơ hội này đem tạp khí đang bị chân khí bài xích cuồng liệt trong cơ thể tặng cho hắn ta, nguyên tinh còn lại khác tính chất với tạp khí lập tức kết hợp cùng nguyên tinh bản thân, công năng thể lực liền hồi phục trở lại.

Khi gã từ mặt đất đứng lên, tuy không cảm giác công lực đột tăng, nhưng cảm thấy cả cơ thể giống như được thoát thai hoán cốt, khác biệt so với lúc trước, còn rõ ràng thế nào thì nhất thời vẫn chưa hiểu rõ bởi vì gã không biết được đạo lý nguyên tinh quán thể.

Tình thế Khấu Trọng lúc này vẫn đang dầu sôi lửa bỏng, lúc nào cũng có thể rơi vào khốn cảnh tẩu hỏa nhập ma, may sao Tử Tử Lăng nhờ có kinh nghiệm quý báu từ việc hấp thụ hai bảo vật là Hòa Thị Bích và Tà đế Xá lợi, lập tức đi qua đánh một chưởng vào lưng gã, Khấu Trọng lập tức thừa cơ đem tạp khí tổng qua người Tử Tử Lăng.

Khi Từ Tử Lăng dùng chuồng phong phóng xuất hết tạp khí từ Khẩu Trọng truyền qua, tất cả đã được định đoạt. Trong một tình huống chẳng ai hay biết, hai gã đã hấp thụ bảy phần nguyên tinh từ Tà đế Xá lợi là mơ ước của bọn người Ma môn, điều này cũng như đã tẩu tán được bảy phần binh khí hoàng kim từ Dương Công Bảo Khố vậy.

Lúc này Vân Soái đang khổ chiến trong vòng vây của Khang Sao Lợi và đám cao thủ Đột Quyết, bọn gã đành không tính toán với Hương Ngọc Sơn, vội vàng nhảy đến cứu viện Vân Soái.

Hai gã thế như chẻ tre mở ra một lối thoát, trong lòng biết không thể kéo dài cuộc chiến, hội hợp cùng Vân Soái nhắm hướng dãy tường phía bắc xông ra, khi nhảy lên được đầu tường thì vừa lúc Triệu Đức Ngôn lảng không truy kích Chúc Ngọc Nghiên, tiếp đó bà ta đem túi da dê chứa Xá lợi ném cho người khác.

Túi da dê bay xéo lên không gần mười trượng rồi rơi xuống phía xa.

Tuyệt phủ trùng trùng. Trong thành, Đại Đường quân phong tỏa lục soát các đường phố và kênh đào, nếu không có việc quan trọng, cư dân không ai bước chân ra ngoài, đường lớn đường nhỏ lạnh lẽo vắng lặng như quỷ vực, chỉ có tiếng ngựa hí, tiếng người nói thì thoảng từ kênh Vĩnh An vọng lại.

Chúc Ngọc Nghiên đáp xuống giữa con lộ, múa hai ống tay áo quanh người, hoa tuyết rơi xuống còn cách người bà ta chừng nửa trượng đều bị hất tung ra ngoài, tình cảnh vô cùng quỷ dị.

Khẩu Trọng, Từ Tử Lăng và Vân Soái thấy ma công của Chúc Ngọc Nghiên lợi hại như thế đều cảm thấy ngán ngấm.

Vân Soái khẽ hét: "Áp trận cho ta!", hai chân khẽ cong rồi duỗi mạnh, mũi chân điểm lên đầu tường, đằng không vọt đến túi da dê đang quay vòng trên không ở độ cao hơn mười trượng.

Khẩu Trọng và Từ Tử Lăng đánh cho Khang Sao Lợi và hai tên cao thủ rơi xuống, đôi mắt nhanh như chớp, đồng thời phóng xuống con lộ, nhắm đến chỗ dự tính túi da dê sẽ rơi xuống lao nhanh đến.

Trên con lộ nguy cơ tứ bề, ai cũng không biết có người từ hóc hẻm nào đó đột nhiên xông ra giết mình hay không.

Bóng trắng loáng lên, thân ảnh Loan Loan chân trần tựa u linh từ một tòa nhà hoa lệ lẳng không bay ra, đón lấy túi da dê từ trên không rơi xuống, chớp mắt chỉ còn cách túi da dê hơn ba trượng, bởi vì túi da dê được ném qua hướng đó nên khẳng định lúc Vân Soái truy đến thì Loan Loan đã an nhiên ôm lấy bảo vật rồi.

Mấy đạo nhân ảnh từ các nơi ẩn nấp vọt ra, tứ đại nguyên lão của Âm Quý Phái Biên Bất Phụ, Tích Thủ Huyền, Văn Thái Đình và Hà trưởng lão đột ngột hiện thân, bọn họ không những nhằm ngăn cản ba người Khấu Trọng mà còn áp trận cho Loan Loan đang đoạt túi da dê trên không.

“Bùng!”

Chúc Ngọc Nghiên ngạnh tiếp “Thanh Tật Chủ” vô cùng lẳng lẽ của Triệu Đức Ngôn, bị chấn bay về phía sau, theo đó hóa giải kinh lực đối phương rồi hai người lại lao vào nhau quyết chiến, nhanh đến hoa cả mắt, âm thanh do kinh khí va chạm liên tiếp vang lên. Trong màn hoa tuyết tung bay, hai đạo nhân ảnh vô cùng thần tốc triển khai trận chiến kịch liệt vô bỉ, hai đại tuyệt đỉnh cao thủ đều là tông chủ Ma môn, không ngừng thi triển kỳ chiêu tuyệt học, quyết chiến sinh tử.

Mắt thấy túi da dê sắp rơi vào tay Loan Loan thì đột nhiên kiếm quang phá không thần tốc chém tới, Sư Phi Huyền như thiên tiên lẳng không ngự kiếm đến, hóa thành một đạo bạch quang, chém thẳng vào Loan Loan đang ở trên không trung. Nếu Loan Loan vẫn giữ ý định đón lấy túi da dê, khẳng định phải ôm hận vong mạng dưới kiếm của Sư Phi Huyền.

Loan Loan liền quyết định, cất giọng yêu kiều hô lên: “Sư bá đón lấy!”, Thiên Ma đới từ trong tay áo xuất ra, phất tới Sư Phi Huyền.

Tích Thủ Huyền lập tức dâng thân bay lên, đón lấy túi da dê đang rơi xuống, phối hợp hoàn toàn kín kẽ.

Lúc này Khang Sao Lợi và đám cao thủ Đột Quyết vượt tường phóng ra, Khang Sao Lợi quét mắt một vòng, sau khi nắm được tình hình, hét lớn: “Theo ta!” Dẫn đầu đám người toàn lực lao tới chỗ túi da dê.

Lúc này trên con lộ này, một đầu là trận chiến hung hiểm giữa Chúc Ngọc Nghiên và Triệu Đức Ngôn, một đầu là trận chiến tranh đoạt túi da dê, tuy tình thế người tranh ta đoạt vô cùng phức tạp, nhưng rõ ràng Âm Quý Phái vẫn đang chiếm thế thượng phong.

Sư Phi Huyền đến hiện trường vào lúc Chúc Ngọc Nghiên đoạt được túi da dê trên tay Vân Soái, nàng vốn định không đến Ngoại Tần quán, nguyên nhân đúng như Từ Tử Lăng đã đoán, nàng nghĩ Từ Tử Lăng gạt nàng.

Sau khi tiếp được thông báo từ Thiên Sách Phủ, biết hai người trúng phục kích chạy đến kênh Vĩnh An, cuối cùng không tìm được sự quan tâm đối với Từ Tử Lăng bèn âm thầm bên cạnh giám thị hành động đại quy mô lục soát con kênh của Lý Kiến Thành và Lý Nguyên Cát.

Khi nàng phán đoán hai người đã theo kênh sớm rồi đi, lập tức đến Ngoại Tần quán, thấy Chúc Ngọc Nghiên ném túi da dê cho Loan Loan, Triệu Đức Ngôn thì đang liều cùng Chúc Ngọc Nghiên, trong lòng vẫn còn bán tín bán nghi, chưa dám khẳng định trong túi da dê có phải là Xá lợi thật không. Bất quá người trong Ma môn bất chấp tất cả, đại khai sát giới người tranh ta đoạt, nàng đành thà tin là có hơn là bỏ sót, toàn lực xuất thủ cản trở Loan Loan.

“Bùng!”

Thiên Ma đới phát trúng kiếm phong, Sư Phi Huyền tá lực cải biến phương hướng, thân bay theo kiếm, vẫn bám theo túi da dê, tư thế hết sức tiêu sái mỹ lệ, thật khiến người khó tin.

Loan Loan biến chiêu nghênh địch trong lúc bất lợi, chỉ có thể xuất ra bảy thành công lực, Thiên Ma đới đón đỡ một kiếm toàn lực của Sư Phi Huyền, tức khắc lộ vẻ yếu thế, bập bênh như bị sóng cuộn, Loan Loan bị hất chệch sang rồi phiêu phiêu hạ xuống.

Lúc này Tích Thủ Huyền đã đến bên dưới túi da dê, chỉ cần lên thêm hơn trượng nữa là đã có thể chụp được túi da dê. Công lực hấn ta thâm hậu, năm ngón tay dương rộng sinh kinh, túi da dê lập tức ngừng lại rồi bị hút xuống tay hấn.

Nếu như Sư Phi Huyền muốn tranh đoạt túi da dê, khẳng định đã chậm hơn hấn một nhịp, thế nhưng mục đích của Sư Phi Huyền chỉ là phá hủy Tà đế Xá lợi, đương nhiên lại là một việc khác.

Sư Phi Huyền phá không lao tới, không hề để ý chút nào đến chuyện Tích Thủ Huyền thi triển cách không thủ vật đoạt Tà đế Xá lợi, Sắc Không kiếm thoát khỏi tay, phảng phất như một đạo thiểm điện xẹt ra, xung quanh hoa tuyết tung tóe, phát xuất sau lưng đến trước Tích Thủ Huyền, đánh trúng túi da dê khi nó chỉ còn cách trảo của Tích Thủ Huyền chừng hơn tấc.

“Ầm!”

Kiểm đánh trúng vào túi, phát ra một âm thanh ngoài ý định của mọi người, trong tiếng va chạm còn vang âm âm, túi da dê đã bị chấn nát, ánh sáng vàng bùng lên rực rỡ, hoa tuyết trong chu vi ba trượng bị kinh chấn bay tán loạn ra ngoài.

Kẻ gặp tai ương đầu tiên là Tích Thủ Huyền, bị chấn động mạnh văng xuống đất.

Đồng thời khi Sắc Không kiểm bay ngược trở về, Tà đế Xá lợi hóa ánh sáng vàng, bay về phía Vân Soái đang ngự không đến, kỳ quái nhất là ánh sáng vàng của Xá lợi dần dần âm đậm, giống như sinh vật có linh tính.

Sư Phi Huyền cuối cùng cũng biến sắc, biết đã trách lầm Từ Tử Lăng. Đưa tay tiếp lấy Sắc Không kiểm rồi hạ xuống đất, đến giờ mới biết Tà đế Xá lợi không thể dùng sức người phá hủy được.

Cao hứng nhất là Vân Soái, tưởng là vận may đã đến, vội vàng giữ nguyên tư thế hướng đến Xá lợi, lập quyết tâm chỉ cần Xá lợi rơi vào tay, lập tức không quan tâm đến chuyện khác, toàn lực chạy về Tây Đột Quyết.

Khấu Trọng và Từ Tử Lăng đang đuổi đến ở dưới đất, còn cách ở phía sau ngoài ba trượng, thấy vậy hoảng kinh thất sắc, sợ Vân Soái bị giống như bọn gã, vội hét: "Không được chạm vào!"

Vân Soái vốn là kẻ cao minh, hiểu hai gã không phải lừa mình, lại nhớ đến tao ngộ đáng sợ của hai gã mới vừa rồi, linh cơ thoáng động, vừa lảng không vừa cởi áo khoác ngoài, dùng nó cuộn lấy Xá lợi.

Phía này có biến hóa, phía kia cũng có biến hóa.

Nguyên Triệu Đức Ngôn thấy đã thất bại, đem oán hận phát tiết lên người Chúc Ngọc Nghiên, hẳn luôn không phục việc mình bị xếp dưới Chúc Ngọc Nghiên và Thạch Chi Hiền trong bảng Bài danh, vì thế mấy chục năm nay ở Đông Đột Quyết tiềm tu ma công, hy vọng có thể giành lấy vị trí thủ tịch trong Tà đạo Bát đại cao thủ, lần này cùng Chúc Ngọc Nghiên giao thủ, tuy vẫn chưa rơi vào thế hạ phong, nhưng trong lòng biết vẫn còn kém Chúc Ngọc Nghiên, lúc này thấy bên kia phát sinh biến hóa, không còn tâm tư đâu mà ham chiến, hẳn vẫn tiếp tục bảo trì công thế nhưng tiếp đó liền xoay người triệt xuất khỏi cuộc chiến, lao đến chỗ Xá lợi.

Chúc Ngọc Nghiên nếu muốn giữ hẳn lại thì chỉ cần phản chưởng, thế nhưng bà ta vẫn không chắc thu thập được Triệu Đức Ngôn, lại sợ cảnh lưỡng bại câu thương, lại sợ Xá lợi bị

Khấu Trọng và Từ Tử Lăng đoạt mất, đành để Triệu Đức Ngôn lao đi rồi truy theo Triệu Đức Ngôn đến chỗ đó.

Lực lượng các nơi tập trung chỗ này, người người thi triển mưu kế, mục tiêu đều là Xá lợi đang bay trong màn tuyết lớn kia.

Vân Soái tiếp tục bay đến chỗ Xá lợi ở trên không trung cách mặt đất chừng ba trượng, mắt thấy sắp thu được Xá lợi vào áo khoác ngoài thì một đạo nhân ảnh từ trang viên bên cạnh vọt đến với tốc độ không ai có thể quan sát rõ, tốc độ nhanh hơn hẳn Vân Soái, trước khi áo khoác của Vân Soái cuộn lấy Xá lợi, một tay đã chụp lấy Xá lợi, bay ngang qua con lộ, đáp xuống tường một tòa trang viên lộng lẫy đối diện, ngửa mặt cười vang, đưa Xá lợi lên trước mắt, hai mắt phát ra ánh nhìn cuồng nhiệt.

Đây chính là Tà vương Thạch Chi Hiền.

Vân Soái thất hồn lạc phách đáp xuống mặt đất, phát hiện tất cả mọi người đều đứng ngây ngốc tại chỗ.

Bằng vào Ảo Ma thân pháp và Bất Tử ấn pháp của ông ta, cho dù tất cả người ở đây hợp lực lại vẫn sợ không có cách nào lưu giữ ông ta được, hà huống mọi người đều đang đối địch lẫn nhau, mỗi người một ý đồ riêng.

Khấu Trọng và Từ Tử Lăng đến phía sau ông ta, ngạc nhiên nhìn lên, trong lòng kỳ quái không hiểu sao Thạch Chi Hiền dùng tay chụp lấy Xá lợi mà vẫn không sao.

Thạch Chi Hiền với tư thế quân lâm thiên hạ, ánh mắt tà dị chậm chậm quét qua chúng nhân, tay trái khẽ huy động, một đạo hỏa quang bắn lên trời cao, phát ra một chùm pháo hoa đỏ sẫm, ngạo nghễ nói: "Một năm sau, Thạch Chi Hiền ta trùng xuất giang hồ, thống nhất ma đạo, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết."

Chúc Ngọc Nghiên và Triệu Đức Ngôn đồng thời hét lên tức giận, tung người nhảy đến chỗ ông ta. Tất cả mọi người bao gồm cả Vân Soái, lúc này mới như tỉnh mộng, lao đến dãy tường Thạch Chi Hiền đang đứng.

Thạch Chi Hiền khẽ đảo người, lập tức biến mất sau dãy tường.

Khấu Trọng và Từ Tử Lăng đều hơi thấy chán nản, không biết bảy phần tinh hoa trong Xá lợi đã sớm truyền vào cơ thể của hai gã.

Thanh âm của Sư Phi Huyền vang lên phía sai hai gã, ngữ khí lạnh nhạt: "Đây là kết quả mà hai người mong muốn phải không?"

Hai người không biết nói sao, khi quay đầu lại nhìn thì tiền ảnh của Sư Phi Huyền chỉ còn mờ mờ phía xa.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>